

Váš dopis ze dne

13. 1. 2015

Číslo jednací

44437 / 2014 - 82

Datum

13. 1. 2015

Vážený pan

PhDr. Matěj Stropnický

náměstek primátorky hl. m. Prahy

pro územní rozvoj a územní plán

Mariánské nám. 2

110 01 Praha 1

Vážený pane náměstku,

reaguji na Váš dopis ze dne 22. prosince 2014, kterým jste se na mne opakovaně obrátil ve věci nařízení č. 11/2014 Sb. hl. m. Prahy, kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hl. m. Praze (dále jen „pražské stavební předpisy“), se žádostí o prodloužení lhůty ke zjednání nápravy. V žádosti požadujete ponechání nařízení v účinnosti a poskytnutí hlavnímu městu 200-denní lhůtu, v níž se zavazujete k řádnému vypořádání všech připomínek Ministerstva pro místní rozvoj ČR (dále jen „ministerstvo“) včetně povinnosti notifikace předpisu Evropskou komisí v souladu se zákony.

Výzvu ke zjednání nápravy vydalo ministerstvo v souladu s ustanovením § 108 odst. 1 zákona o hlavním městě Praze. Zákon o hlavním městě Praze neumožňuje, aby ministerstvo stanovilo lhůtu delší, popř. aby tuto lhůtu prodloužilo. Ministerstvo nemůže jednat dle vlastní úvahy, nebo Vaší žádosti. Ustanovení § 108 odst. 1 zákona o hlavním městě Praze neponechává ministerstvu žádný prostor pro správní uvážení a ministerstvo je povinno rozhodnout o pozastavení účinnosti uvedeného nařízení.

O výše uvedeném postupu jste byl informován již na pracovním jednání, kterého jste se osobně účastnil na ministerstvu dne 3. 12. 2014 a návazně Vám adresovaným dopisem č. j. 41381/2014 ze dne 4. 12. 2014.

Vážený pane náměstku, využívám této situace a rád abych Vás upozornil na to, že pražské stavební předpisy dnes obsahují i části, které sice nejsou v přímém rozporu s právními předpisy, ale jejich využití pro Metropolitní územní plán Prahy může přinést hlavnímu městu značné problémy při následném rozhodování.

Členění zastavitelného území Prahy pouze na 3 plochy s rozdílným způsobem využití nemůže dát dostatečnou oporu stavebním úřadům pro usměrnění nebo nepovolení záměru žadatele v případech, kdy bude z hlediska vztahů v území pro Prahu nepřijatelný. Praha nemá jen jeden druh produkční plochy, jeden druh bydlení a jeden druh všech ostatních ploch zahrnutých do plochy rekreace. Určitě nejsou zařaditelné do jedné plochy se shodnými podmínkami funkčního využití a nejsou vzájemně zaměnitelné plochy pro průmysl s velkými vlivy na okolí, pro lehký průmysl, pro technickou vybavenost, např. čistírnu odpadních vod apod. Stejně tak nejsou stejné a vzájemně zaměnitelné plochy pro bydlení na Ořechovce, na Jižním

městě, plochy obchodních areálů, vysokých škol, nemocnic apod. Do plochy rekreace pak byly v předchozích experimentech zařazovány např. plochy věznic a ty určité nejsou svými vlivy na okolí a podmínkami využití shodné se sportovišti, chatovými osadami apod.

Pojetí uvedené v pražských stavebních předpisech by mohlo obstát jen v případě, kdyby Praha měla před vydáním Metropolitního územního plánu územní plány pro část území Prahy nebo, tak jako např. Vídeň, regulační plány pro celé své území, které by obsahovaly podrobnou regulaci. Pokud ale bude Metropolitní územní plán vydán bez platnosti uvedených zpodrobnujících dokumentací, bude Praha bez potřebné regulace se všemi z toho vyplývajícími důsledky při povolování staveb. Nedostatečná regulace podpoří též korupční prostředí na stavebních úřadech, protože na ně bude přeneseno rozhodování ve věcech, které jinde v ČR patří do pravomoci zastupitelstva.

V této souvislosti mohu uvést, že pojetí, které je nyní uvedeno v pražských stavebních předpisech, bylo za účasti současného ředitele sekce plánování města IPR ověřováno při tvorbě Územního plánu Plzně, jednoznačně se neosvědčilo a Plzeň od něj v návrhu územního plánu ustoupila. Také celostátně platné předpisy, které Praha svými předpisy nahrazuje, předpokládají i u menších měst výrazně víc druhů ploch s rozdílným způsobem využití. Věřím, že se tímto problémem, i když se nejedná o nezákonnost, budete při změně Pražských stavebních předpisů zabývat.

S pozdravem